

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno din 32—, polletno
din 16—, četrtletno din 9—, ino-
zemstvo din 64—
Poštno-čkovni račun številka 10.603

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „KMEČKO DELO“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Cene inseratom: Cela stran
din 2000—, pol strani din 1000—,
četrt strani din 500—, 1/8 strani
din 250—, 1/16 strani din 125—
Mali oglasi vsaka beseda din 1—

Pozdravljen križ!

Sloveči bogoslovni pisatelj dr. Hettinger je nekoč šel na sprehod čez polje. Sprehajajoč se med njivami, sreča deklico in ji stavi nekaj vprašanj. Med drugimi tudi to: »Ali pridejo bogatini v nebesa?« Deklica odgovori: »Da, če delajo dobro ubogim.« Dalje: »Ali pridejo siromaki v nebesa?« Deklica: »Da, če potrpežljivo nosijo svoj križ.« Dr. Hettinger je svojim znancem večkrat omenil ta razgovor z otrokom s pripombo: »V teh otrokovih besedah je veliko filozofije, namreč filozofija križa!«

Filozofija (modrost) križa! Globoka je in koristna za vse, samo žal, da je vsi ne razumejo. Komaj zaide sonce sreče za oblake nezgode in bolezni, že mnogoteri izgubijo vse zadovoljstvo in tudi vse upanje. Zakaj nimam sreče v svojem poklicu, drugi pa jo imajo? Zakaj imam tak križ z možem, z ženo, z otroki? Zakaj moram prenašati v svoji hiši težko prevžitkarsko nadlego? Zakaj moram trpeti toliko sumničenja in natolcevanja? Zakaj se toliko mučim in trudim, pa je ves trud zaman, drugi pa ima uspeh? Zakaj sem bolan, toliko drugih pa je zdravih? Zakaj? Pojdi z menoj in dobil boš odgovor. Spomlad je. Novo zelenje je vzbrstelo v vrtu Getsemani ob Kedronskem potoku blizu Jeruzalema. Tam kleči nekdo v temni nočni uri. Roke so sklenjene v iskreno molitev, glava globoko sklonjena k tlom, na zemljo padajo krvave kapljice potu in ustnice se mu tresejo v šepetu: »Moja duša je žalostna do smrti« (Mt 26, 38). Tvoj božji Zveličar je to, ki ječi na zemlji od notranje bolesti in žalosti. V morje grenkosti je potopljen, da bi ti tvojo žalost odvezal ali te vsaj tolažil v njej. Zapuščen je, da bi ti bil prijatelj v tvoji zapuščenosti. Krivično zasledovan in preganjan je, da bi ti bil v pomoč v tvojem preganjanju. Sramotno je izdan, da bi ti bil v tolažbo, ko izdajstvo tebe zadene v srce.

Da se še bolj uveriš, odkod trpljenje, čemu trpeti in kako trpeti, se uvrsti v duhu v tisti križev pot, ki ga je naslednji dan — prvi veliki petek — sam božji Zveličar opravil v Jeruzalemu. Od Kajfa in vsega judovskega starešinstva obsojen, krvavo bičan, s trnjem kronan, od krivičnega Pilata obsojen na smrt na križu, nese svoj težki križ po potu muke in za-

srambe. Lice mu je spačeno z zakrvavljenimi progami, oči zalite s solzami, na glavi trnjeva krona, izpod katere curlja kri ter teče po obrazu in obleki. Ko upehan in obnemogel, blede in krvav dospe na vrh Kalvarije, pride najstrašnejše: pribijejo ga na križ, kjer po nepopisnih telesnih in duševnih mukah izdihne svojo dušo. Zakaj? Odgovor je dal prerok Izaija 700 let prej, preden se je to zgodilo: »On je sprejel naše bolezni in si je naložil naše bolečine. Ranjen je zaradi naših pregreh, potrten zaradi naših hudobij, zaradi našega miru je kaznen na njem, in njegova rana nas je ozdravila« (Iz 53, 4. 5).

S svojega križevega pota nam kliče Zveličar: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove samemu sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj« (Lk 9, 23). Ne zadostuje, če je kdo samo opazovalec Kristusa na njegovem križevem potu, pred lastnim križem pa beži. Napačno ravna tisti, ki Gospoda ob njegovem potu počakajo ter mu pogledajo v nebeško-dobrotljive oči, ko pa je treba si na lastno ramo naložiti križ, se zasolziijo in onevoljijo, češ, tega križa pa ne! Potrebno je, da se vsak odpove samemu sebi, vzame vsak dan svoj križ ter nosi za Zveličarjem križ dela, bolezni, pomanjkanja, uboštv, skušnjav, obrekovanja in zasramovanja. Brez križa ni nikdo. Ali nosiš Kristusov križ ali pa si vprežen v jarem tega sveta. Kdor služi svetu in njegovi trojni požljivosti: požljivosti mesa, požljivosti oči in napuhu življenja, nosi težak jarem, ki ga onesrečuje časno in večno.

Kristusov križ pa je ožarjen s sijajem zmage, vstajenja in slave. Cesar Konstantin Veliki je v zvezi s svojo materjo sveto Heleno dal zgraditi v Jeruzalemu dve cerkvi: eno na kraju, kjer je Kristus bil križan, drugo pa v neposredni bližini nad njegovim grobom. Danes sta obe cerkvi pod isto streho. S tem se monumentalno očituje tesna zveza med trpljenjem in vstajenjem Gospodovim, s tem pa se tudi izraža velika resnica, da brez križa in trpljenja ni zmage in slave, brez ponižanja ni povelicanja. Veliki petek in velikonočna nedelja, žalost in veselje, sta med seboj v tesni zvezi. Kdor bi hotel uteči boju, težavam in mukam ter se samo radovati in uživati, bi ne dosegel prave sreče ne tukaj ne onkraj groba. Zato pozdravljen križ, opora upanja in jamstvo zmage!

